

Lumina

Foaie săptămânală pe... popor.

On. Red. «Asociațiunea»

Loco (str. Șaguna 6)

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 40—
Pe o jumătate de an 20—
Pentru străinătate 100—
Pentru America pe un an dolari 2—

— Un număr 1 Leu. —

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir petit 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

„Asociațiunea”

Nu este Român care să nu fi auzit de Asociațiunea din Sibiu, adecă de societatea întemeiată la anul 1861 anumit pentru deșteptarea și luminarea poporului românesc. Tot la 3 ani această Asociație ține adunare generală cu dare de seamă amănunțită despre mersul și starea societății. Această adunare s'a ținut acum aici la Sibiu.

Adunările Asociației erau în trecut zile de mare praznic românesc pe cari le așteptam cu bucurie și cu dor. Cu drag am așteptat și pe cea din săptămâna trecută. Dar de data asta am așteptat-o și cu teamă ca nu cumva politica cu împerecherile ei să se vâre și în acest loc care singur mai rămăsese ferit de politică. Inșă «de ce te temi nu scapi» zice o vorbă veche. De ce ne-am temut n'am scăpat. Politica a intrat și în Asociația noastră. Adunarea de Joi a fost mai mult o adunare politică decât una culturală. Pentru întâia dată adunarea Asociațiunii n'a fost o zi de praznic, ci una plină de ură și vrajbă politică între frați. Acesta e un mare rău pentru că politica nu va ajuta, ci va întârzia chemările ce le are Asociația de a răspândi lumină și învățătură în popor. Lucrul acesta s'a văzut și acum la adunarea de Joi. S'au citit Rapoarte despre despărțăminte «cari dorm» și constatări că Asociația nu poate face decât foarte puțin din ceea ce ar trebui să facă. La asta ce se întâmplă? In loc de o vie dispută cum s'ar putea face mai mult pentru luminarea poporului, s'au făcut sfaturi peste sfaturi de candidari și alegeri, iar când politicianii nu s'au putut înțelege să aleagă un președinte nou care să ducă munca mai departe, s'au apucat și au mai lungit starea de azi cu încă un an. Dar întrebăm noi, ce caută politica în o societate făcută pentru cultura poporului?

Cine a băgat politica în Asociație? Au băgat-o partidele noastre politice ardeleni. Acum noi ardelenii n'avem ce mai felului și pune vina pe «regăteni» căci noi suntem de vină. Partidul național a fost cu căfel cu purcel la adunare, partidul poporului și a trimis aproape toate căpeteniile sale, iar liberalii ardeleni de astădată numai în ceasul din urmă se treziseră și ei și răsunau telefoanele. Toate trei partidele au făcut politică Joi la adunare ca o dovadă că neghina și otrava politicianismului a cuprins și Ardealul nostru.

Un an de răgaz s'a îndurat politica să mai dea Asociațiunii noastre. Să nădăjduim că acest an va fi anul așteptării și sosirii unui Hristos mântuitor carele să scoată cu biciul pe politicieni și certele lor din templul Ierusalimului nostru cultural.

P. Trifa.

Trei părereri puse lângă olaltă...

La Berlin au avut Nemții mai zilele trecute o mare adunare națională. Intre cei cari au vorbit în acea adunare a fost și vestitul general Hindenburg, care între altele a spus următoarele: «decadența (stricarea năravurilor), corupția și moleșala vieții de azi nu aparține nouă, adecă nu face parte din firea și năravurile neamului nostru. Strămoșii nostri au trăit în asprime morală, în năravuri bune și curate și așa trebuie să trăim și noi pentru că țaria neamurilor nu o dă numai tunul și sabia, ci mai ales credința și curățenia moravurilor»...

La o adunare a Ungurilor din Peșta, episcopul Prohasca, vorbind despre pricinile cari au spart fosta Ungarie, a zis așa: «pe fosta Ungarie n'a nimic o socialismul, nici comunismul sau iudovismul, ci a nimic o necredința, stricarea purtărilor și moravurilor poporului unguresc»...

Pe aceste două părereri le-am citit. Pe a treia am auzit-o acum Joi la adunarea Asociațiunii. A spus-o protopopul V. Podoabă cu câteva vorbe foarte potrivite. «Stările din țara noastră cea nouă pe mine nu mă bucură de loc» a zis protopopul Podoabă. «Ce folos de țara noastră cea nouă dacă se golesc mereu bisericile din

ea și se umplu crâjmele și răsună bețiile și jocurile în toate Duminecele și sărbătorile Domnului. Ce folos că strigăm în gura mare «trăiască România mare», dar umbliăm tot beți în ea. Când s'au mai pomenit atâtea divorțuri, despărțării între soți și atâtea oameni cari se leagă și se desieagă de femei fără nici o binecuvântare de căsătorie? Oare suntem noi Români și creștini, ori țigani și păgâni?»...

Iată am pus lângă olaltă trei părereri despre trei neamuri. Cele trei părereri precum puteți vedea se potrivesc între olaltă. Toate trei spun adevărul că: «neamurile se întăresc sau slăbesc, trăesc sau mor dupăcum își țin purtările cele curate și bune sau le schimbă cu altele putrede și rele».

Noi Românii să luăm aminte că prea ni s'au schimbat și stricat purtările cele bune pe cari ni le-au lăsat moșii și strămoșii nostri. Să ne întoarcem la ele pentru că credința și purtările bune sunt temelie de piatră pe care ne spune evanghelia că și-a zidit casa sa omul cel cuminte. Pe această temelie de piatră să punem și clădirea României-Mari pentru că vânturile și furtunile vremii să nu o poată strica niciodată.

I. T.

Cum a decurs adunarea Asociațiunii la Sibiu.

Adunarea s'a deschis în ziua de sf. Dimitrie după sfârșitul sf. Liturghi din biserică unde s'a făcut parastas pentru mitropolitul Andrei Șaguna, unul din întemeietorii Asociațiunii, și pentru repositul Andrei Barseanu, președintele din urmă. A slujit Mitropolitul Nicolae și a ținut o foarte frumoasă predică. După sfârșitul slujbei s'a deschis adunarea în sala Prefecturii județului unde vice-președintele Asociațiunii: mitropolitul Blajului a ținut o frumoasă vorbire despre repositul președinte Andrei Barseanu și despre chemările ce le are Asociația. S'au ales apoi diferitele comisii cari să cerceteze mai de aproape mersul și socotelile Asociațiunii. S'au citit apoi propunerile venite din afară. Mult a plăcut cea trimisă de despărțământul Vințului de jos care a cerut închiderea crâjmelor în Dumineci și sărbători și deschiderea de case culturale în locul lor. Despărțământul Turda a cerut o gazetă pentru popor și o mai bună bibliotecă populară. Cu aceste s'a încheiat ziua primă a adunării și publicul a cercetat Muzeul Asociațiunii care acum e foarte frumos orânduit și împodobit cu fel de fel de lucruri frumoase. Seara a fost teatru care mult a plăcut tuturor.

Ședința a doua s'a deschis Joi dimineața și a fost cu mult mai animată ca cea de Mercuri pentru că era vorbă de alegeri și Românul e parcă anumit făcut pentru tîmbălăul alegerilor.

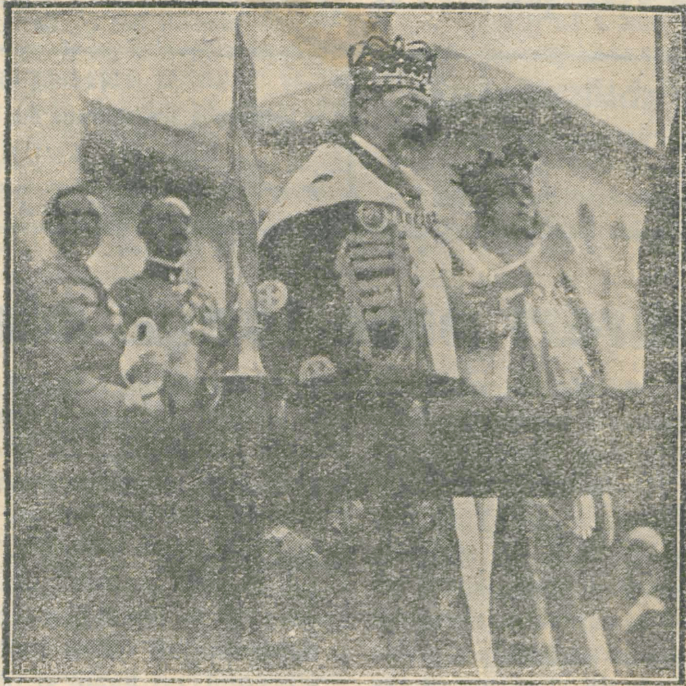
Inainte de alegeri comisia aleasă pentru a cerceta mersul și starea Asociațiunii și-a citit raportul prin dl A. Lupeanu-Melin profesor și redactor în Blaj. Raportul a arătat amănunțit tot ce a făcut Asociațiunea și tot ce ar trebui să mai facă pentru popor. S'a arătat că ne-ar trebui un teatru bun pentru popor și cărți bune de teatru. Biblioteca Asociațiunii să se facă mai departe cu și mai multă râvnă și îngrijire. Asociațiunea să facă legătură cu târgoveții ce vând cărți proaste și rele prin târguri ca să și vînză cărțile și prin ei. Propunerea despărțământului Vințului de jos s'a primit cu adaosul ca nici târguri să nu se mai facă în Dumineci și sărbători. S'a arătat apoi că Asociațiunea ar avea lipsă de un mai mare ajutor din partea Statului și a publicului ca să și poată lărgi încăperile și împlini chemările ce le are... Raportul s'a primit. In afară de protopopul V. Podoabă (despre care vorbim în altă parte) nici n'a luat nime vorba cu toate că aici era locul să se sfătuiască conducătorii despre cele ce privesc pe popor și deșteptarea lui. Le ardea călcăiele la oameni de alegere și de politică. S'a și văzut, pentru că îndată ce s'a trecut la alegere de președinte și vice-președinte, erau Românii la largul lor și adunarea culturală s'a schimbat într'una politică. Partidele politice și-au avut candidații lor și era să fie o zi de mare rușine și încăerare politică la Asociația noastră culturală. Spre noroc că ne-a scăpat

«mîntea Romînului cea din urmă». Domnul V. Braniște a făcut propunerea să nu se facă alegere de președinte, ci anul acesta să rămîna an de doliu (jale) pentru reposedatul președinte Andreiu Bârseanu. Această propunere ne-a scăpat de rușinea ce ne o făcea politica și la Asociațiune.

După această norocoasă scăpare, a vorbit foarte frumos Mitropolitul Ardealului, Nicolae Bălan, spunînd între altele că Asociațiunea este Sionul culturii ro-

mânești și politica n'are ce căuta în el. Este datoria noastră a tuturor să grijim ca politica să nu între și în acest Sion.

Cam așa a decurs adunarea Asociațiunii. Adunarea din anul viitor se va ținea probabil la Timișoara. Până atunci să nănjduim că se vor mai stîmpăra împăcherile politice și nu vor mai face adunări politice din adunările culturale ale Asociațiunii noastre. Vem vedea!

După încoronare Regele Ferdinand cetește Proclamația.

Un dar de 60 mii de Lei

— a adus «Asociațiunii» un «regățan».

În vreme ce politica inferbântase atât de tare pe cei străși la adunarea Asociațiunii încât stăteau gata să sară cu batjocori unii la alții — s'a ridicat din mulțimea inferbântată un domn necunoscut și a început să grăiască. A spus că îl cheamă colonel Manolescu și e trimisul «caselor naționale» din Vechiul Regat, adică trimisul unei societăți care ridică case culturale împrăștiatoarele de lumină prin satele Vechiului Regat. «Ca la o soră bună am venit aici la Asociațiunea din Sibiu pentru că casele noastre ca și Asociațiunea au aceleași chemări», a zis colonelul Manolescu. «Dar n'am venit cu mîna goală la sora noastră din Sibiu, ci i-am adus un dar de 60 de mii de Lei cu care sumă la primăvară se vor începe lucrările pentru zidirea unui muzeu la casa lui Iancu din Vidra. Am mai adus 9000 de Lei și pentru fondul «Andreiu Bârseanu»...

Pentru noi acest dar a venit nu numai ca o bucurie, ci și ca o muștrare. Domnul Manolescu părea că zice «iaca eu sîs singurul «regățan» aici între voi Ardelenii și am venit aici la voi cu ajutor și cu dragoste și ca o dovadă că nu suntem noi, frații voștri din Vechiul Regat așa de negri și «stricați» cum ne festuește politica și politicianismul pe care iată îl aveți și voi Ardelenii din belșug. Să băgăm de seamă că acest politicianism ne strică și pe noi și pe voi»...

Darul fraților noștri «de dincolo» să ne fie un îndemn de iubire și apropiere sufletească.

Cum stau partidele politice.

Se apropie deschiderea sfatului țării și partidele politice sunt iarăși în frământare. Până acum partidele și frământările lor stau cam așa:

Partidul național a avut lungi pertractări și înțelesuri cu celelalte partide de împotrînire ca să facă ortăcie de luptă și guvernare cu ele, dar n'a putut ajunge la înțeles cu nici unul, nici cu Averescu, nici cu țărăniștii. Mulți bagă de vină lui Maniu că prea trăgănează afacerile și prea e ne-

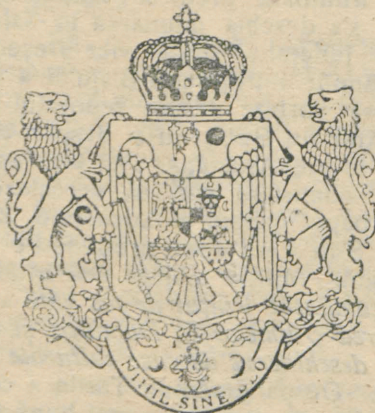
hotărât. Prin Decembrie se va ținea congresul partidului național la Alba-Iulia și acest congres va hotărî mai de aproape țînuta partidului. Se dă ca sigur că partidul național nu va lua parte nici de data asta la ședințele din sfatul țării.

Partidul țărănesc își are și el năcazurile lui în casa lui, întrucît mulți din așa numiții țărăniști n'au nici o legătură sufletească cu țărănimea, ci cu Moscova și Sofia, adică cu străinii. Și partidul țărănesc va ținea congres la Iași și acolo va decide să meargă ori ba în parlament.

Partidul poporului de asemenea va ținea un congres la Sibiu.

Partidul liberal se bucură că partidele din împotrînire nu se pot înțelege între olaltă și pe cât poate își vără codița pe tot locul ca să facă zizanie și neînțelegere între ele și la asta liberalii sîs mari mesteri și șmecheri. Se prevede o luptă îndârjită între partide și e rău că nu se pot înțelege să facă toți împreună legi bune, dar decât aceasta e mai mare răul că nu stă vremea să mai putem lucra și sămăna.

Mai bine am avea vreme rea în politică și vreme bună afară la hotar.

Pajura cea nouă a țării.

Pajura cea veche a țării s'a schimbat și s'a făcut alta nouă care cuprinde în chipul ei toate țările române pe cari le-a împreunat Dumnezeu și credința neamului nostru în el. De aceea stau scrise pe pajură vorbele latine «Nihil sine Deo», adică fără Dumnezeu nimic nu putem face nici de acum înainte.

Chipul noii pajure îl arătăm aici.

O scrisoare mult grăitoare.

„Biblia și Lumina Satelor ar trebui să nu lipsească din nici o casă“...

«Onorate Domnule Redactor!

Cu dragoste creștinească cetesc prețioasa D-Tale gazetă «Lumina Satelor». Biblia și Lumina Satelor ar trebui să nu lipsească din nici o casă. Ce păcat că o atare gazetă apare numai odată pe săptămână și numai pe 6 fețe, și nu în toată ziua și pe de 6x60 fețe. Dar și mai păcat că astfel de gazetă atât de prețioasă pentru hrana sufletească nu e răspândită prin sate de toți preoții și învățătorii. Iar în Duminici și sărbători acești domni preoți și învățători să adune poporul în școale baremi pe o oră — după liturgie — și să le cetească din inimă aceasta gazetă și în deosebi învățăturile sufletești. Atunci zic zeu că jupânul Șloim în scurtă vreme și-ar perde toți credincioșii»...

Măgura, p. u. liva mică la 8/XI 1922.

Macedon Cozac,
notar cercual.

Cel care scrie această frumoasă scrisoare este un slujbaș dela administrație, iar când un slujbaș civil știe scrie atât de creștinește și cu atîta dragoste pentru luminarea și îndreptarea sufletească a poporului, merită toată lauda despre felul cum își înțelege chemarea sa de conducător român în mijlocul poporului român. Laudă lui și pildă altora!

Ploile vor împuțina și scumpi pâinea.

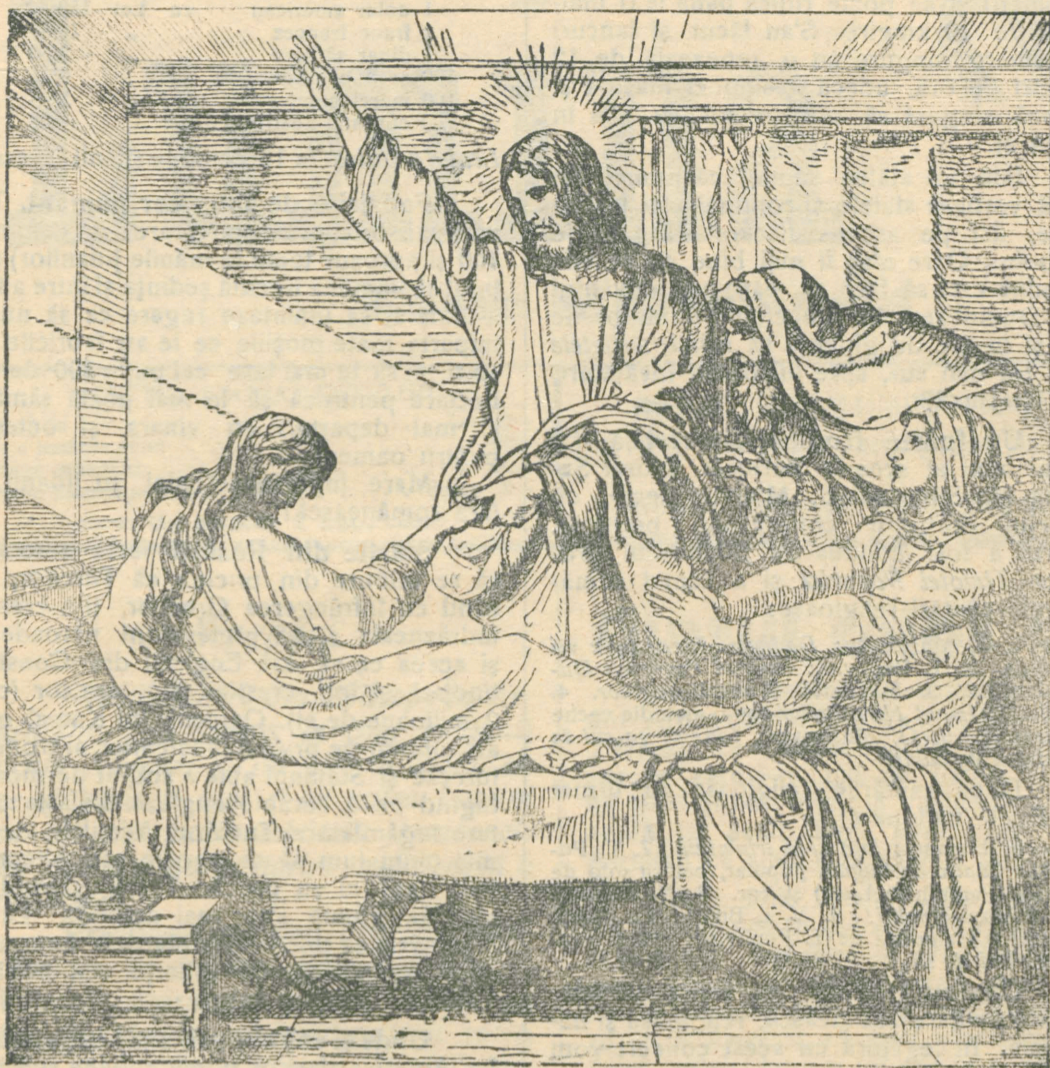
Încă nu s'a sămănat atîta cât face lipsa țării.

De săptămâni de zile plouă mereu în toată țara și ploile cele prea multe trebuie să ne pună pe gânduri pentru că nu s'au putut isprăvi toate sămănăturile și cine știe se va mai îndrepta vremea pentru sămănat ori ba. Ingrijată fiind și stăpînirea de ploile cele multe, a cerut din toate părțile țării socoată despre cât s'a sămănat până acum. Din aceste rapoarte iese că s'au sămănat până acum 600 de mii hectare, dar năcazul e acela că țara are lipsă de 800 de mii hectare sămăntură de grâu, adică nu s'a sămănat încă nici atîta cât face lipsa de pâine a țării. De export nici vorbă nu poate fi. Urmarea va fi că economii nu se vor grăbi să-și vîndă grăul cu preț maximal, ci vor aștepta până mai de primăvară când grăul va fi mai puțin și mai scump și guvernul va fi silit sau să urce prețul maximal sau să-l șteargă.

Alte pricini că nu s'a sămănat grău destul le arată agronomii, adică pricepătorii în mersul economiei din țară. Agronomii spun că nu numai ploile sunt de vină că nu s'a sămănat grău destul, ci sunt de vină și *prețurile maximale* ce s'au pus pe grău. Ca să scape de tarifa prețului maximal, unii țărani sămăna porumb și mai ales orz care e mai scump la vînzare ca grăul maximat, iar alții se apucă de cărașie care aduce câștig mai mare. Prețurile maximale puse pe grău trebuie să fie ridicate sau șterse. O altă pricină spun agronomii e aceea că plugarii n'au mașini de lucrat pămîntul. Unde au fost mașini agricole, sămănatul s'a gîtat mai îngrabă, înainte de începerea ploilor. Plugarii trebuiesc ajutați să-și procure mașini agricole.

Aceste sunt părerile agronomilor și guvernul trebuie să țînă seamă de ele pentru că una din țările țării noastre e grăul.

Evanghelia de Duminecă: Isus învie pe fiica lui Iair.

Evanghelia de Duminecă (Luca 8, 41—56) ne arată o minune a lui Isus: învierea ficei lui Iair. Despre acest Iair ne spune evanghelia că «era mai marele Sinagogei» și «avea o singură fată ca de 12 ani și aceasta era pe moarte». Cuprins de durere, Iair a alergat la Isus și «căzând la picioarele Lui, îl ruga să intre în casă». Dar evanghelia ne spune că «încă vorbind Isus cu Iair» a sosit știrea că fiica lui a murit. La această veste Iair a început a plânge, dar Isus i-a zis «nu te teme, crede numai și fata va fi scăpată... și aceste zicând a plecat spre casa lui. Ajungând acolo, Isus a scos din casă pe cei ce plângeau și apucând mâna moartei i-a zis «scoală-te fică» și moarta îndată a înviat și s'a ridicat din patul morții.

Această evanghelie este plină de învățătură pentru noi. Să ne uităm mai întâi la Iair și să ne întrebăm ce l-a plecat pe acest om bogat să-l caute pe Isus? L-a plecat boala ficei sale și durerea sufletului său. Suferința, năcazul și durerea l-au apropiat pe Iair de Isus ca o învățătură că năcazurile și suferințele din această lume trebuie să ne plece și să ne apropie și pe noi de Hristos. Dar pe Iair l-a apropiat de Hristos nu numai suferința, ci și *credința* lui cea tare în Hristos și ajutorul Lui, ca o învățătură că orice noapte de năcazuri ar cădea și peste noi, credința trebuie să ne lumineze viața și cărările noastre de mergere înainte spre Isus Hristos, doctorele cel mare și bun.

Creștinilor! Ca și Iair din evanghelie și noi avem o fică iubită și una născută: sufletul nostru. Ca și fiica lui Iair și sufletul nostru se poate îmbolnăvi, poate chiar și muri. Păcatul este acela care îmbolnăvește sufletul și face moarte sufletească. De câteori păcatul ne-a îmbolnăvit sufletul să alergăm și noi cu credința, cu dorința și cu lacrimile lui Iair la Hristos, doctorele cel sufletească și să-i zicem: «Doamne Isuse, intră în casa mea căci fiica mea cea scumpă, sufletul meu, s'a îmbolnăvit greu, este gata de moarte, vino și îl scapă». Și Hristos ne

va asculta și pe noi ca odinioară pe Iair.

Creștinilor! Minunea din evanghelia de Duminecă o avem și astăzi. Suflete bolnave de moarte se tămăduesc și astăzi, ba chiar și cele moarte învie dacă oamenii cari le poartă aleargă cu ele la Hristos și cu lacrimi de căință cer iertare și tămăduire. Așa cum îl vedeți în icoana de sus, Hristos stă gata și astăzi cu mâinile întinse să zică oricui păcătos «scoală-te fiule, din moartea păcatelor».

Ascultă bine cetitorule, oare nu cumva Isus stă și înaintea ta și îți strigă: «scoală-te păcătosule». N'auzi tu glasul Lui și chemarea lui? Cetitorule! Uitându-te la chipul de sus, te gândește și îți fă socoata oare nu cumva ești tu cel ce zaci înaintea lui Hristos cu sufletul omorât de păcate? De ești tu sau de sunt eu sau fratele nostru, iată Hristos se apropie cu iubire de noi să ne învieze și să ne ridice din moartea cea sufletească. Dar un lucru ne trebuie ca să ne putem mântui: trebuie să ne hotărâm pentru Hristos, să ne dorim după Hristos, să-l căutăm, să-l primim pe Hristos și să ne întoarcem la El. Fiul cel pierdut era mort, dar a înviat după *întoarcere*, Maria Magdalena s'a mântuit după ce și-a spălat trecutul la *lacrimi*, Iair și Zacheu după ce *l-au căutat* pe Hristos cu credință și *l-au primit* cu bucurie în casa lor sufletească. Aceasta e calea mântuirii oricărui păcătos.

Evanghelia ne spune că Hristos, intrând în casa lui Iair a aflat-o plină de larva bocitorilor cari cântau din fluere. Isus le-a poruncit să tacă și i-a scos afară. De-l vom chema și noi pe Isus în casa sufletului nostru, tot așa va afla și casa noastră sufletească: plină de larva patimilor trecătoare. Isus le va porunci lor mai întâi să tacă și le va scoate afară din casa sufletului nostru și apoi ne va tămădui sau învia bolnavul sau mortul nostru cel iubit: sufletul.

Isuse Doamne! Iată îți deschidem larg casa sufletului nostru. Intră într'ansa cu mântuire ca odinioară în casa lui Iair și Zacheu.

I. Tâlcuitor.

Atingerea de Hristos...

În evanghelia de Duminecă, pe lângă Iair și învierea ficei sale, mai vedem și pe o sârmană femeie ce pătimia cumplit de 12 ani în boala curgerii de sânge. Despre această femeie ne spune evanghelia că s'a atins de haina lui Hristos și îndată s'a tămăduit. Dar să luăm aminte că nu din haină și atingerea ei a ieșit tămăduirea femeii, ci din atingerea ei sufletească cu Hristos. Femeia cea bolnavă s'a atins de Hristos cu toată credința ei, cu toată nădejdea și cu toată dorința ei cea ferbinte de a-și dobândi sănătatea pierdută. De aceea a întrebat Isus «cine s'a atins de mine căci eu am simțit *putere* eșită din mine», adică voia să zică Hristos: «cineva m'a căutat cu credință și încredere în puterea mea și de aceea am lăsat să iasă din mine putere tămăduitoare pentru acel care m'a căutat».

Creștinilor! Și noi trebuie să avem atingere sufletească cu Hristos. Această atingere și astăzi face minuni pentru că prin ea se pogoră în noi *puterea* lui Hristos cea dătătoare de viață și tămăduire. Cetitorule! Te-ai atins tu cândva cu sufletul tău de Hristos, de marele nostru Doctorele și Mântuitor sufletească ca să *simțești* ce putere «iese» dela El și intră în sufletul tău și în toată viața ta?? De n'ai făcut această atingere, fă-o, ca să cunoști și să simțești puterea lui Dumnezeu. Ca să o poți face, nu-ți trebuie mare știință și învățătură pentru că atingerea de Hristos nu ne-o dă știința, ci credința, râvna, însuflețirea, dragostea și dorul de a ne apropia tot mai mult de Hristos. Prin rugăciune, citirea bibliei, cercetarea bisericii te poți «atinge» oricând de Hristos. Cearcă și vezi!!

Urechi mântuite...

În țările răsăritului este o povestire veche care spune că un sfânt profet ajungând în raiu a văzut pe acolo între altele și o grămadă de urechi strânse la un loc.

«Ce înseamnă această grămadă de urechi?» a întrebat profetul pe păzitorul Raiului.

«Aceste sunt urechile oamenilor cari au ascultat cu bucurie cuvântul lui Dumnezeu, dar nu l-au făcut. Urechile cari au ascultat, iată s'au mântuit și au ajuns în raiu, dar stăpânii urechilor se chinuesc acolo jos în focul iadului» a răspuns păzitorul Raiului.

Această povestire este plină de adevăr și de învățătură pentru noi creștinii. Ea ne învață ceace ne poruncesc toate Scripturile: să fim creștini nu numai cu numele și urechile, ci și cu faptele cele bune, pentru că scris este: «cel ce ascultă cuvântul și îl fac, aceia se vor mântui». «Fiți făcătorii cuvântului și nu numai ascultătorii lui» zice apostolul Iacob (1, 22) iar apostolul Pavel scrie că «nu auzitorii legii se vor îndrepta, ci făcătorii legii» (Romani 2, 13).

Cetitorule! Ești tu un creștin numai cu urechile sau și cu faptele tale?? Fă-ți tu singur socoala!

I. T.

Biblia despre moartea și învierea sufletească:

«Pofta zămislind naște păcat, iar păcatul săvârșindu-se naște moarte» (Iacob 1, 15). «Sufletul celui ce păcătuiește va muri... dar dacă cel fără-delege se va întoarce dela toate fărădelegile sale și va păzi poruncile mele și va face dreptate și milă, va trăi, și nu va muri» (Ezechil 18, 20, 21). «Că nu voiesc moartea celui ce moare, zice Domnul, ci va întoarceți și veți fi vii» (Ezechil 18, 32).

S'a deschis o școală de mare preț.

În comuna *Ludoșul de Murăș* s'a deschis o școală care învață cum trebuiesc conduse socotelile (contabilitatea) tovarășilor. Școala ține 9 luni cu învățatură teoretică, adică din cărți și 6 luni de practică. După aceste 15 luni elevul capătă diplomă (atestat) cu care poate fi numit numai decât contabil la tovarășii sau altfel de bănci sătești. Cei ce vreau să se scrie la această școală să-și trimită rugărilor Direcțiunii școlai de contabilitate din Ludoșul de Murăș până la 25 Noemvrie. La rugare să cer următoarele acte:

1. Act de naștere (etate dela 15 ani în sus).
2. Certificatul de absolvire cel puțin a IV—VI cl. primare.
3. Act de vaccinare (oltoire).
4. Certificat de moralitate. Se primesc și fete. Elevii sunt interni unde primesc, masa, spălat, locuință, bae etc., pentru care vor plăti 320 Lei lunar sau alimente în natură: făină, cartofi, fasole, etc. în valoare de 320 Lei lunar socotite după prețul pieței.

Se va înștiința fiecare elev înscris data când trebuie să se prezinte la școală.

Indemnăm și noi tinerimea la această școală pentru că mișcarea cooperativă de acum înainte va înflori și cu ea odată își vor face un viitor frumos și cei cari intră în slujba ei.

Calendarul săptămânii.

— Noemvrie 30 zile. —

Zilele săpt.	Calendarul vechiu	Calend. nou
Dum.	6 P. Pavel Arch. Țar.	19 Elisabeta
Luni	7 S. 33 Mei. din Melit.	20 Felice
Marți	8 (†) Arh. Mih. și Gavr.	21 Intr. Nasc.
Merc.	9 Muc. Onisifor	22 Cecilia
Joi	10 Apost. Erast.	23 Climent
Vineri	11 Muc. Victor, Mina	24 Ioan Zlat.
Sâmb.	12 S. Ioan milostivul	25 Catarina

Târguri. În 19 Noemvrie: Apoldul-mare, Frata, Harâșcrac (jud. M.-Turda), Vințul de sus, în 20: Căpâlnaș, Ibașfalău, în 21: Guruslău, Lipova, în 22: Bistrița, Jimborul-mare, în 25: Cuci, Deta (jud. Timiș), Dițro, Gârcei (jud. Sălaj), Gialacuta, Huedin, Saschiz și Vințul de jos.

Știrile săptămânii.

O pildă de urmat. Cu privilegiul strănerii celor 10 mii de primari la București, deputatul senator al Cohalmului, dl *Ignat Mircea* a strâns în sfat la locuința sa din București pe cei 120 de primari ai județului Târnava și s'a sfătuit cu ei despre cele ce ar fi de îndreptat și de ajutat prin comunele județului. Lucrul acesta merită toată lauda cu atât mai vărtos că senatorul lg. Mircea cu toate privilegiile și în toate chipurile dă dovezi despre felul cum își înțelege chemarea cea aleasă de a fi alesul poporului.

Laudă lui și pildă și altor deputați și senatori cari și-au cam uitat de alegători.

America oprește beuturile îmbătătoare și pe vapoarele ei. La toate conzulatele americane din țările Europei a venit știre din America că guvernul lor a oprit beuturile și pe vapoarele americane. Amăsurat acestei oprești și conzulatul american din București dă de știre că oricine ar vrea să plece în călătorie cu vapor american să nu ia cu el și beutură, iar dacă a luat-o trebuie să o verse la intrarea pe vapor (dar nu pe gât, ci jos)!

La noi? Beuturile și bețiile îmburdă trenurile cu noi și omoară oameni așa cum s'a întâmplat la ciocnirea de tren dintre București—Constanța. Oare binci așa? Și până când va fi tot așa?

Arme nouă pentru războaie nouă. Inginerii din Anglia au iscodit gloanțe cari întrec pe toate cele de până acum întrucât intră prin păreți și întărituri de oțel până la o adâncime de 16 centimetri așa că corăbiile de războiu anevoie se vor mai putea apăra împotriva lor. S'a făcut în Anglia și un tun care întrece pe cele de până

acum întrucât duce la o depărtare de 26 kilometri și se poate ridica până la o înălțime de 10 kmetri. S'au făcut și tancuri cari merg singure cu o repezeală de 12 kmetri pe oră, adică îi slobozi mașina și pleacă singură să omoare tot ce află în calea ei.

Iată tot atâtea semne că numai din gură vorbesc statele și conducătorii lor de pace, dar pe ascuns fiecare stă gata de războiu. Oare n'ar fi mai bine să se afile iscodiri cari să facă să pătrundă cuvântul lui Dumnezeu în adâncimile inimilor de fer și în loc de gloanțe să ridice *sufletele* sus, tot mai sus, spre înălțimile învățăturilor lui Isus??

Un foarte frumos Concert a dat corul mixt al școlai normale Andrei Șaguna din Sibiu astăzi, Miercuri seară, cu prilejul întrunirii congresului preotesc. Corul a fost condus de neobositul profesor *Timotei Popovici* și a cântat următoarele cântări religioase:

1. G. Muzicescu: *Doamne, buzele mele vei deschide*.
2. T. Popovici: *Irmosul Pogorării Duhului sfânt*.
3. Macarov: *Irmosul Paștilor*.
4. Lvovschi: *Imnul Heruvimilor* (pe o melodie veche grecească).
5. G. Musicescu: *Cine se va sui în muntele Domnului?*

După cântările religioase au urmat cântecele naționale:

6. Humpel: *Iată ziua triumfală*.
7. T. Popovici: *Cântec de leagăn*, popular, pentru solo de sopran (Paraschiva Luca) și cor.
8. N. Oancea: *Sus inima, Români!*
9. V. I. Buică: *La Turda* (aranjat și armonizat de T. Popovici).
10. I. Brătianu: *Pui de lei*.

Concertul a fost un prilej de adevărată înălțare sufletească, religioasă și națională. În legătură cu acest concert vom mai scrie.

„Bătăușii din Maierile Sibiului“. Așa numește ziarul «Patria» (Nr. 246) pe acei țărani despre cari crede că s'au strâns la adunarea Asociațiunii cu alte păreri decât acele pe cari le-a avut ziarul, respective partidul național. Să ne ierte «Patria» dar felul acesta de a scrie este o vătămă pentru poporul nostru cel cuminte și blând. În «Maierile Sibiului», pe cât știu eu lăcuiesc Români pașnici și cumiști. Vătămarea adusă lor privește pe întreaga noastră țărănie.

Să ne dea voie ziarul «Patria» să-i spunem că «bătăușii» nu sunt de căutat prin «Maierii», ci prin cluburile și adunările partidelor politice. Adevărații bătăuși sunt cei cari s'au îmbătat cu vinarsul politicei de partid și în beția lor vorbesc și scriu vorbe nesocotite ca cele de mai sus. Iată ce isprăvuri face politica de partid!

I-a tuns și ras. Pretura plasei Aiud a dat ordin primăriilor să vadă și să stăruiască pentru curățenia poporului. Antistia din o comună a plasei a înțeles ordinul așa că a strâns toată țigăniea satului și hai birăul și jurații cu foarfecile și briciul în părul și barba țișanilor. De dimineața până sara munca a fost gata și țișanii au rămas ca oalele. În țigănie acum îi mare jale pentru părul și barbele perdute.

„Cumpărați copilul dela mine“. Gazetele din Peșta scriu că o mamă umbila săptămâna trecută pe străzile orașului Peșta cu un copilăș în brațe și striga: «cumpărați copilul dela mine». «Il dau lesne, numai cu 4 mii de coroane și copilul e frumos și sănătos» (în banii nostri cam cu 160 Lei). Dar târguitorii nu se prea îngheșiau și sermana femeie văzând pe o doamnă ce trecea pe stradă cu un câne legat de sfoară, i-a zis: lasă doamnă cânele și cumpără copilul. Dar doamna a trecut alături. În sfârșit s'a aflat unul carele a intrat în târg cu femeia și a cumpărat copilul cu 3 mii de coroane. Pe urmă a venit și poliția cu poruncă aspră că nu-i iertat comerțul de copii. Femeia i-a răspuns «d'apoi luați-l voi mă rog ca să nu moară de foame în brațele mele».

Grele vremuri trăim când mamele își îmbie copiii de vânzare!

Indreptare. În darea de samă ce s'a publicat în «Lumina Sateilor» despre sfințirea Bisericii Intronării dela Alba-Iulia, s'a scris, că răspunsurile liturgice le-a dat «Corul Catedralei din Sibiu». Adevărul e, că acel cor a fost «Corul Școlai Normale (de învățatori) A. Șaguna» din Sibiu, — ceea ce, pentru adevăr, indreptăm.

Valuta (prețul) banilor stă așa:

1 dolar american	cu Lei	159.—
1 franc francez	" "	10.—
1 dinar sârbesc	" "	2.50
100 coroane ungurești	" "	6.75
100 mărci nemțești	" "	2.—
100 coroane austriace	" "	—22

Leul s'a ridicat la 10 centime (bani) francezi.

Fabricile de spirt cer pământ. Tovărășia fabricilor de spirt (care sunt la număr 160 și aproape toate în mâinile jidanilor) și-a ținut săptămâna trecută ședința și între altele a hotărât să înainteze rugare ca să nu se împartă toate moșiile ce le au fabricile de spirt, ci să le mai lase cel puțin 300 de mii hectare pentru ca să le mai poată sămăna și mai departe. cu vinars și beteșug pentru oameni.

Mare îndrăzneală mai au jidani în țara românească!

Stările din Răsărit iarăși amenință să se tulbure din pricina că Turcilor, de când cu înfrângerea Grecilor, li-a crescut îndrăzneala și au pretenziuni năroade ca și aceea ca să iasă Englezii din Constantinopol și toți creștinii din țara lor (cam 2 milioane de ei). Oamenii lui Kemal pașă au omorât pe prințul moștenitor al tronului turcesc și Sultanul abia a scăpat de moarte fugind pe o corabie engleză. La asta purtare îngâmfată a Turcilor, Aliții le-au trimis ultimatum să se ogoaie căci altcum îi vor ogoi ei cu pușca. Turcii văzând că nu-i de glumă s'au mai domolit. La 20 Noemvrie se ține conferința dela Lausanne unde se va staveri granița cea nouă a Turciei.

Unde și vagabonzii sunt organizați. La America, țara m'nunilor, până și vagabonzii își au societatea lor și organizația lor așa numită «Hobo». Fiecare vagabond care e membru la Hobo capătă 2 zile sălaș și de mâncare gratuit în casele societății de câteori lipsa sau boala a dat peste el. Își au și gazeta lor «Hobo News» prin care își discută afacerile și își apără drepturile lor.

Și când te gândești că la noi sunt milioane de țărani fără nici o organizație a lor prin care să se ajute și să-și apere drepturile! Dacă țărăniea noastră ar fi organizată, Doamne de multe năcazuri și rele ar putea scăpa!

Un pește ce suspină cu graiu de om. Orașul Pojon este de câteva zile în mare ferebe din pricina unei întâmplări nemaie auzite. Și anume s'a întâmplat că jidanul Iuliu Gros a cumpărat din piața orașului un pește proaspăt scos din apele Dunării. Ducându-l acasă, femeia lui l-a mai spălat odată și apoi a ridicat un cuțit să-l taie pentru friptură. Dar în această clipă peștele a început a suspina și a se văța cu glas de om. Femeia spăriată peste măsură a alergat la rabin, adică la preotul lor. Rabinul a hotărât ca peștele să fie îngropat ca orice om pentru că legea lor învață într'un loc că anumitor suflete păcătoase li se dă ca pedeapsă intrarea în viață și în peștele grăitor încă ar fi un așa suflet de om păcătos. — Amăsurat acestei credințe, peștele a fost înfășurat în pânză și îngropat în cimiterul bisericesc.

Cu o pedeapsă de 1 milion și 200 de mii a fost pedepsită fabrica de spirt a jidanului Löbl Coloman din Oradea-mare pentru că a păgubit statul în forma aceea că își vindea spirtul sub numele de «spirt denaturat», adică de acela care se folosește numai la fert nu și la înghițit. După «spirtul denaturat» nu plătea dare și așa îi mergea a naibii de bine jidanului în țara noastră. Acum jidanul a apelat judecata ministrului zicând că pedeapsa nu s'a dat după legile ce le avem în Ardeal. Recursul lui stă acum pe masa Tribunalului din Oradea. Vom vedea plățiva jidanului sau va dovedi că-i curat ca și spirtul din butoaie.

Mulțumită publică.

Victor Popa din Răchita a dăruit un clopot sfintei noastre biserici în preț de 2000 lei, *Toma Ilie* un alt clopot în preț de 1200 lei, pentru care li se aduce și pe această cale mulțumite noastre. *Comitetul parohial.*